

LEERLINGEN IN HET ATELIER BIJ WILLEM E. ROELOFS JR.

(foto J. B. Hijnans)

Bij het eerste aanschouwen kreeg ik den indruk: knap opgezet, gedurfd geschilderd, zonder overdrijving, niets typisch hollandsch, doch in het gelaat te grof, in pose te opzettelijk. — De tweede groote reproductie die wij geven biedt in werkelijkheid een pracht van kleuren. De schilder heeft die bloemen met een zoo groote liefde gepenseeld, dat men zich aan de bekoring, die ervan uitgaat, niet kan onttrekken.

En de houding van de vrouwenfiguur (ook hier niet vrij van opzettelijk poseeren), evenals de figuur zelve, trekt de aandacht niet af van de bloemen.

Zoo terecht zegt Prof. Martin het: De figuur is in

deze werken van Roelofs niet de hoofdzaak, zij is voor hem de picturale tegenstelling die hem de gelegenheid geeft zijn kleuren in volle zonnenglans nog beter te doen uitkomen.

Dat zien wij ook op het groote stuk „In het Tulpenland“, die knappe tegenstelling van den werkenden man en de vlammeende bloemenkleuren.

Mooi-brutaal, maar toch niet onbeschaafd.

In alles de schilder die de kleuren liefheeft, maar in zijn devotie mate kent.

Roelofs' werk doet mij sterk aan het moderne Belgische en Duitsche denken.

W. E. ROELOFS JR. - „STILLEVEN“

(foto C. M. Desvold)

Het zou heerlijk geschikt zijn voor reproducties in kleuren.

Hoe zeer Roelofs met zon en kleuren weet te tooveren bewijst het fraaie, kleinere schilderij: Theeservies, dat hier ook is opgenomen.

Dat moet men gezien hebben om er de charme van te kennen.

Is niet mogelijk om het U te beschrijven.

In deze collectie is ook een groot doek, een diermalsche vischstillevens, waarvan Prof. Martin schrijft.

Het is zeker niet het minste.

L.

WILLEM E. ROELOFS JR. - „RHODODENDRONS“

(foto Couvee)